

foretaget visse mindre konsekvensændringer. Lovforslaget nåede imidlertid ikke at komme til behandling inden samlingens slutning.

Næværende lovforslag er bortset fra et par redaktionelle tilføjelser enslydende med det forslag, som blev fremsat den 28. oktober 1966.

Forslaget tilsigter en smidiggørelse af den gældende lukkelovs stive bestemmelser om åbningstider. Det giver således de butiksdrivende mulighed for frit at lægge deres åbningstider på de tidspunkter, der er bedst for forbrugerne og dem selv.

Samtidig beskytter lovforslaget fortsat de handlende og butiksmedhjælperne mod en urimelig lang arbejdstid ved at lægge loft over den tilladte samlede ugentlige åbningstid. Denne foreslås i lovforslaget fastsat til højst 55 timer, hvilket svarer til de handlendes sædvanlige antal ugentlige åbningstimer og 13 timer mindre end den i den hidtidige lukkelov tilladte.

Begrundelsen for lovforslagets fremsættelse kan sammenfattes i følgende punkter:

1) Familier, hvor begge ægtefæller er udearbejdende, samt enlige med fuld arbejdstid har svært ved at gøre fornødne indkøb i den nuværende åbningstid. Lovforslagets bestemmelser om, at de handlende selv frit kan bestemme deres åbningstider, som de vil, vil føre til, at de handlende i egen salgsinteresse vil lægge åbningstiderne på de for forbrugerne bedste tider. Det bør være muligt for de handlende at tage hensyn til forbrugernes forskellige behov for åbningstider. Således er der i større bysamfunds omegnsområder behov for åbningstider i de tidlige aften timer, når forbrugerne er kommet hjem fra deres arbejde, medens der i de centrale byområder normalt er særlig grund til at holde åbent i dagtimerne. Og i weekend- eller ferieområder er der yderligere behov for at kunne tilpasse åbningstiden til de tidspunkter, hvor forbrugerne typisk opholder sig i disse områder. Endvidere vil der være mindre behov for kapitalinvestering i butikker, når de handlende får lov til at udnytte disse bedre ved at lægge åbningstiden på alle de tidspunkter, der i særlig grad er bekvemme for forbrugerne. I brancher med salg af varige forbrugsgoder er der særligt behov for salg i aften timerne, således at kunderne kan få god tid til varevurdering og overvejelse. Men f. eks. også i fødevarerbranchen, hvor en stor del af omsætningen falder på ugens 2 sidste dage, er der behov for, at der er længere åbent på disse, således at kunderne får bedre forhold og butikkerne udnyttes i højere grad.

2) De handlende og butiksmedhjælperne må fortsat beskyttes mod en for lang arbejdstid. Lovforslaget lægger derfor et loft, der svarer til den sædvanlige åbningstid på 55 timer om ugen. På de områder, hvor der efter gældende lov er længere åbningstid, bevares denne uforandret. Det gælder f. eks. for bagere, ismejerier, kiosker, blomsterforretninger m. v. — Nogle butiksmedhjælperne vil uundgåeligt i visse tilfælde få forskudt arbejdstid, men de vil samtidig få kompensation herfor i form af betaling for forskudt arbejdstid. Detailhandlerne vil få vederlag for forskudt arbejdstid gennem den forventede større omsætning ved ændring af åbningstiden.

3) Lovforslaget vil give mindre detailhandlere større chance i konkurrencen med stormagasiner, kædeforretninger m. v. De mindre detailhandlere har få eller ingen medhjælperne og vil derfor ved ændring af åbningstiden kun i ringe omfang blive mødt med krav om øget betaling for forskudt arbejdstid. Ved således at have særlige forudsætninger for at holde åbent på de tidspunkter, som bliver påskønnet af forbrugerne, får de mindre handlende en chance for — i forbrugernes interesse — at kunne konkurrere med de større foretagender. Forbrugerne og de mindre handlende har således en sammenfaldende interesse i lovforslagets gennemførelse.

Til lovforslagets enkelte bestemmelser bemærkes følgende:

Til nr. 2.

Bestemmelsen om, at den fastsatte åbningstid skal fremgå af opslag, der er læseligt ved ophold uden for butikken, og at åbningstiden skal anmeldes til politiet, tilsigter at lette overholdelsen af den højest tilladte åbningstid. Og bestemmelsen om, at den ved lovens ikrafttræden fastsatte åbningstid kun kan ændres to gange inden for et kalenderår, vil umuliggøre uheldig usikkerhed blandt forbrugerne om, hvornår den enkelte butik har åbent.

Til nr. 4.

De grupper af handlende (f. eks. bagere, konfektureforretninger, chokoladeforretninger, iskiosker, butikker på godkendte lejrpladser), der hidtil har kunnet holde åbent fra kl. 6 til kl. 21 eller 22, har ved disse bestemmelser fået samme adgang til frit at fastlægge deres åbningstider som de øvrige handlende har efter lovforslaget. Den højest tilladte ugentlige åbningstid fastsættes for disse grupper til 105 timer, hvilket omtrentligt svarer til de omhandlede grupperes sædvanlige antal ugentlige åbningstimer.